

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 51571-11-21 מדינת ישראל נ' צואלחי

בפני כבוד השופט אייל כהן

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

אינאס צואלחי

הנאשמת

ב"כ המאשימה עו"ד ש. זהבי
ב"כ הנאשמת עו"ד נ. כהן

גזר דין

עניינו של גזר הדין בעונש הראוי לנאשמת בגין תקיפת אישה, שעיקרה בגזירת שיערה.

הסדר הטיעון וכתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה במיוחס לה בכתב האישום המתוקן (במ/1), במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה עונשית. בד בבד, הוסכם כי המאשימה תעתור לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות ואילו הנאשמת תתנגד לכך.
2. על פי כתב האישום בו הודתה הנאשמת, ביום 20.4.21 היא הסתפרה במספרה שברמלה. למחרת, ביום 21.4.21, בסמוך לשעה 11:30, שבה הנאשמת אל המספרה, בשל חוסר שביעות רצונה מן התספורת. בין הנאשמת לספרית (להלן: "המתלוננת") התפתחה שיחה, במהלכה אמרה הנאשמת כי כשהייתה באילת וגזרו לה את ה"קוקו", היא לא השאירה בתגובה אף אחת עם שיער. אגב אמירת הדברים פתחה הנאשמת מגירה, נטלה ממנה מספריים וביקשה לתקן בעצמה את תספורתה. בתגובה, ביקשה המתלוננת מן הנאשמת להניח למספריים, אך זו התעלמה מבקשתה והמשיכה לאחוז בהם תוך שהיא ישובה על כסא. לפתע קפצה הנאשמת על המתלוננת, תפסה בשערותיה והחלה לגזור אותן תוך שהמתלוננת צועקת. הנאשמת הורידה את המתלוננת לרצפה והמשיכה לגזור את שערותיה תוך שהיא צועקת: "למה היא עשתה לי ככה". לאחר מכן הניחה את המספריים וברחה מן המקום. כתוצאה ממעשי הנאשמת נגרם למתלוננת סימן אדום על זרוע יד שמאל. לאור האמור הורשעה הנאשמת בתקיפה סתם- לפי סעי' 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 51571-11-21 מדינת ישראל נ' צואלה

3. לשם השלמת התמונה אקדים ואבהיר לקורא, כי אגב הטיעון לעונש הגישה המאשימה חמש תמונות של המתלוננת לאחר תקיפתה (ת/1). מאלה עולה בבירור כי שיערה החלק של המתלוננת, אשר ארכו הגיע כדי גובה כתפיה, נגזר ע"י הנאשמת בחמישה מוקדים שונים- כולם בגובה ס"מ ספורים מעל גובה האזניים: שני מוקדים מעל אוזן שמאל; שני מוקדים שונים (ימין ושמאל) מאחור, מעל ערפה, ומוקד נוסף מעל אוזן ימין. כל קווצת שיער נגזרה באורך מס' ס"מ, באופן אופקי, כך שהשיער נגזר היקפית סביב ראש המתלוננת.

הטיעון לעונש

4. הנאשמת הודתה כאמור, בישיבת יום 20.9.22. לאור הסכמתה, נעתרתי לבקשת המאשימה לדחיית מועד. טיעון לעונש נשמע ביום 25.10.22.

5. **המאשימה** הפניתה בטיעונה, כאמור, לתיעוד הצילומי (ת/1) וכן לעברה הפלילי של הנאשמת (ת/2). לחובת הנאשמת 6 הרשעות קודמות, בגין מגוון עבירות שעניינן פגיעה בפרטיות, תקיפה, תקיפת שוטרים, תקיפת עובד ציבור ועבירות רכוש. המדובר בעבירות שבוצעו במהלך השנים 2000-2015, בגינן נדונה באופן חוזר ונשנה לענישה צופה פני עתיד. ב"כ המאשימה ציינה כי מדובר בתקיפה בעלת אופי משפיל של ממש. המדובר באלימות חסרת רסן בשל מה בכך, אשר פגעה בערכים המוגנים בדמות ביטחון המתלוננת ושלוותה. לשיטת המאשימה מתחם העונש ההולם נע בנסיבות בין מאסר מותנה ועד מאסר בן 8 חודשים. המאשימה הפניתה לפסיקה לתמיכה בטיעונה, בצינה כי קיים קושי לאתר כזו שעניינה בנסיבות דומות.

6. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציינה המאשימה כי בהעדר תסקיר קיים קושי בהתחקות אחר מניעי הנאשמת, אך גם לנוכח נסיבות אישיות קשות לא ניתן להקל בענישה בשים לב לחומרת העבירה. עברה הפלילי של הנאשמת אמנם ישן, אך מלמד כי באה העת שלא להסתפק עוד בהשתת מאסר מותנה בלבד. לשיטתה, העונש הראוי לנאשמת הוא מאסר בן 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי משמעותי למתלוננת. מבלי להבהיר מדוע, המאשימה נמנעה מלהעיד את המתלוננת.

7. **ב"כ הנאשמת**, מנגד, טענה כי התקיפה אירעה שלא באופן זדוני ומכוון, אלא כהסלמה והתלהמות לאחר שהספרית התנגדה לכך שהנאשמת תגזור את שיערה- שלה. הפסיקה אליה הפניתה המאשימה אינה רלבנטית בהיותה מחמירה ביחס לנסיבות המקרה דנן. הנאשמת אישה קשת יום ואם יחידנית לביתה, אותה היא מפרנסת לבדה. נטען כי המוסד לביטוח לאומי הפסיק לשלם לה מזונות, כעולה מ-1/3 וזאת משום שהיא מצאה עבודה (- טיעון שגוי, כמבואר להלן). מתלוש שכרה של הנאשמת לחודש אוגוסט 2022 (2/3) עולה כי שכרה החודשי הוא בגובה כ- 5,700 ₪ נטו. עוד הוצגה תמצית חוב (3/3) בסך 806 ₪ ונטען כי חוב (בשיעור שלא הובהר) משולם מזה כשנה וחצי. לטענת הנאשמת, השתת עבודות שירות תפגע בפרנסתה ויש סיכון ממשי כי היא לא תוכל לשוב לעבודתה כסדרנית.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 51571-11-21 מדינת ישראל נ' צואלחי

8. הסניגורית הוסיפה וטענה כי הנאשמת מכה על חטא; כי עברה הפלילי ישן וכי חלף פרק זמן רב מעת ביצוע העבירה. לאור כל האמור עתירתה היא להסתפק בענישה צופה פני עתיד וכן "אולי רכיבים כלכליים".

קורות ההליך

9. לאור הטיעון לפיו השתת מאסר ולו בעבודות שירות תפגע ביכולת הנאשמת לפרנס את ביתה, נקטתי משנה זהירות בבחינת טיעוני הצדדים, באופן שהשליך משמעותית על התמשכות ההליך, כמבואר להלן.

10. בתום הטיעון נמנעתי משליחת הנאשמת לממונה על עבודות השירות. הדיון נדחה למתן גזר דין, תוך הבהרה לצדדים כי לאחר בחינת טיעוניהם אפשר וחלף גזר דין תינתן החלטה המורה על קבלת חוות דעת הממונה.

11. ביום 27.10.22 ניתנה החלטתי, בה ציינתי כי מבלי לקבוע כל מסמרות באשר לתוצאת ההליך, הצדדים יעדכנו בדבר עמדתם לעניין האפשרות לפיה יושתו על הנאשמת עבודות של"צ. הן המאשימה והן הנאשמת הביעו התנגדותן לכך, כל אחת מטעמיה. לאור התנגדויותיהן, הוריתי ביום 9.11.22 על שליחת הנאשמת לקבלת חוות דעת הממונה, ומועד מתן גזר הדין נדחה בהתאם. הנאשמת לא התייצבה בפני הממונה. באת כוחה הבהירה כי היא נמנעה מלהתייצב הואיל ולא התקבל זימון. הוריתי בשנית על קבלת חוות דעת, אך לאחר שנמנעה מלהתייצב בשנית, הממונה עדכן ביום 2.2.23 בדבר מועד חלופי שנקבע. על אף האמור, הנאשמת נמנעה מלהתייצב, בפעם השלישית.

12. לאחר שהתבקשה תגובה דחופה, עדכנה הסניגורית כי מרשתה מסרה לה כי חייה קשים מאד וכי אין בכוונתה להגיע לממונה. ביום 22.2.23 ניתנה החלטתי בה ציינתי כי בהעדר אפשרות שליחת הנאשמת לממונה, אפשר ויושת עליה מאסר ממשי וכי על הנאשמת לעדכן האם רצונה במתן גזר דין בישיבה הקרבה, או שמא קיימת בקשה בפיה. בתגובתה הכתובה, ציינה ב"כ הנאשמת כי היא הבהירה למרשתה את מצבה המשפטי; כי הנאשמת מצידה פירטה בפניה את קשיי פרנסתה כאם יחידנית העובדת כסדרנית ובעלת "חובות ועיקולים"; כי היא הרגישה כי מותב זה מתחשב במצבה ובחרטתה הגדולה, וכי היא מתפללת כי הדין לא ימוצה עימה.

13. לאחר האמור, הרבה לפני משורת הדין, מצאתי שלא לשמע את גזר הדין כמתוכנן, בישיבת יום 7.3.23. בפתח הדיון הבהירו הסניגורית והנאשמת גם יחד כי לדעת האחרונה, השתת מאסר בעבודות שירות תהא בגדר עונש עבור ביתה, וכי היא מסכימה לבצע עבודות של"צ. המאשימה בתורה שבה על עמדתה העונשית, ועם זאת הותירה לשיקול דעת האם לבחון אפשרות השתת של"צ. בהתאם, הוריתי כי מבלי לקבוע מסמרות באשר לתוצאה הסופית,

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 51571-11-21 מדינת ישראל נ' צואלהי

יוכן תסקיר- של"צ ובד בד הנאשמת תפנה פעם נוספת לממונה על עבודות השירות. הדיון נדחה ליום 30.5.23.

14. ביום 27.4.23 פנה שירות המבחן בבקשת דחייה ארוכת מועד, לאור העומס בו הוא נתון, בצינו כי לא יוכן תסקיר עובר לשלהי חודש יולי. ביום 4.5.23 עדכן הממונה על עבודות השירות, כי הנאשמת התייצבה בפניו, אך עזבה את המקום מבלי להתראיין (- קרי-) נמנעה בפעם הרביעית במניין מלהתייצב). לאחר האמור ציינה המאשימה בהודעתה כי עמדתה נותרה בעינה, ולפיכך יש מקום לקבל את חוות דעת הממונה. הסניגורית הבהירה בכתובים כי היא שוחחה עם מרשתה בעת שזו שהתה אצל הממונה, ושמעה ממנה כי עליה לעזוב את המקום על מנת להגיע לעבודתה. בהחלטה מיום 8.5.23 הבהרתי כי ניתנת לנאשמת הזדמנות נוספת (חמישית במספר!), עובר לדיון הקרב, לפנות לממונה.

גם הפעם נמנעה הנאשמת מלפנות לממונה.

15. בישיבת יום 30.5.23 עתרה הסניגורית לכך כי תיבחן תוכנית של"צ בעניינה של הנאשמת. הנאשמת ציינה כי "היה לי משבר של שנתיים" וביקשה כי "אל תשברו אותי עוד פעם". המאשימה, מנגד, שבה על עמדתה העונשית בצינו כי לא ייתכן כי הנאשמת תבחר לעצמה את העונש שיושת עליה, כפי ניסיונה לעשות כן, כנלמד מהתנהלותה.

דיון וגזירת הדין

על שיער וגזירתו ללא הסכמה

16. שיער ראשו של אדם מהווה חלק משמעותי מחזותו החיצונית. סוג התספורת, צביעת השיער, "קישוט" באמצעים שונים, גילוחו באופן חלקי או מלא, או אף הזנחתו – כל אלה מבטאים את בחירתו של האדם ומגלמים את רצונו כיצד ייראה בכלל וכיצד יופיע ברבים, בפרט. כך הדבר משחר ימי ההיסטוריה, בהתייחס לכל אדם, מכל מין, מגדר, גיל או תרבות אליה הוא משתייך.

17. כשם שמעשה אדם בשיערו מגלם את האוטונומיה של רצונו הפרטי, כך הפגיעה בזו מגלמת ביטוי ניכר לעין של שליטת הגורם המפעיל עליו את כוחו. די אם נציין לשם ההמחשה ובאופן לא ממצה, את חיובם של חיילים להסתפר תספורת קצרה ואחידה, כחלק מן המשמעת הצבאית. בהקשר שונה לחלוטין נזכיר כי גזירת שיער בפרהסיה שימשה לא אחת אקט ענישתי משפיל כחלק מהוקעה חברתית (כפי למשל מנת חלקן של נשים צרפתיות שהואשמו כמשתפות פעולה עם הכובש הנאצי, בתום מלחמת העולם השנייה).

18. גזירת שיערו של אדם ללא הסכמתו מהווה תקיפה בדרך של הפעלת כוח "בדרך אחרת", כאמור בסעי' 378 לחוק העונשין. לא בכדי נקבע, בהתייחס לאלימות אשר כללה גם גזירת

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 51571-11-21 מדינת ישראל נ' צואלה

שיער, כי על בית המשפט לשמור על כבוד הבריות באכיפה הפלילית וליתן ביטוי, משקל ומימד ערכי ליחס לזולת [ע"פ 5458/09 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 22.2.10 – סע' ח'; וראו גם ת"פ (ת"א) 25521-01-20 מדינת ישראל נ' פלוני, מיום 14.10.21, לעניין הענישה בשל אלימות שכללה גם ניסיון לגלח את שיער הקרבן].

מתחם העונש ההולם

19. **מתחם העונש ההולם** נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך המוגן בעבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירת התקיפה הוא ההגנה על גופה של המתלוננת, כמו גם שלווה נפשה.

20. מדיניות הענישה הנוהגת: ככל שבדיקתי מגעת וכנלמד גם מן הפסיקה שהוגשה ע"י המאשימה (ההגנה נמנעה מלהציג פסיקה), אין בנמצא פסיקה הדומה בנסיבותיה לענייננו ושעיקרה בגזירת שערור של הקרבן. באין מנוס, יש ללמוד אנלוגיה מפסיקה הדנה בתקיפות שבוצעו בדרך של הכאת הקרבן.

עיון בפסיקה זו מלמד ככלל על מנעד ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד למאסר בפועל. להלן, באופן בלתי ממצה, מספר דוגמאות:

א. רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 13.1.16): המבקש הורשע על פי הודייתו בכך שדחף את רעייתו ולאחר שנפלה ארצה בעט בה. נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל. הושת בין היתר מאסר בן 5 חודשים לריצוי בעבודות שירות, בשל אי מיצוי הליך שיקומי על רקע בעיית אלכוהול. ערעור המבקש נדחה וכך גם בקשתו למתן רשות ערעור.

ב. רע"פ 4265/15 דדון נ' מדינת ישראל (מיום 22.6.15): המבקש הורשע על פי הודייתו בתקיפה-סתם ובאיזמים, בכך שדחף בידי את קרבן העבירה ואיים לרוצחו. נקבע מתחם הנע בין 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 14 חודשי מאסר בפועל. המבקש נדון בין היתר למאסר בפועל בן 4 חודשים ולהפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים, ממנו חודש במצטבר. ערעורו נדחה, כמו גם בקשתו למתן רשות ערעור. בית המשפט העליון ציין בפסק דינו כי בשים לב לעברו הפלילי וחלותו של המאסר המותנה, השתת מאסר ממשי מוצדקת, חלף מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 51571-11-21 מדינת ישראל נ' צואלה

ג. רע"פ 4815/16 כחלון נ' מדינת ישראל (מיום 26.6.16): המבקשת הורשעה בשני אישומים שעניינם תקיפה- סתם ואיומים, על רקע סכסוך שכנים. בהתאם נדונה למאסר מותנה בן חודשיים למשך שנתיים, התחייבות ופיצוי. ערעורה, כמו גם בקשת רשות ערעור עליו נדחו.

ד. ת"פ (שלום באר שבע) 40221-12-13 מדינת ישראל נ' ווקנין (מיום 9.2.16): הנאשם הורשע בכך שהשליך תה חם לעבר פניו של חבר כנסת, בעת הפגנה. לחובת הנאשם עבר מכביד גם בעבירות אלימות, והוא נדון לתקופות מאסר בעברו, לרבות בגין תקיפת רופא ועובד סוציאלי. נקבע מתחם עונש הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר. הנאשם נדון למאסר בפועל בן 4 חודשים ולמאסר מותנה.

21. נסיבות ביצוע העבירה - עסקינן בתקיפה שבוצעה במקום עבודתה של המתלוננת, על רקע של מה בכך, וללא התגררות. הנאשמת תקפה את המתלוננת במפתיע, בכך שתפסה בשערותיה והחלה לגזור אותן תוך שהמתלוננת צועקת. לאחר מכן המשיכה בגזירת השיער תוך ריתוקה לרצפה. גזירת השיער בחמישה מוקדים שונים- כולם מעל גובה האזניים היוותה כשלעצמה נזק ממשי, ניכר ובולט ביותר לעין.

תקיפת המתלוננת מאופיינת בהשפלה הן בעצם התרחשותה והן בתוצאותיה. בשונה מקרבן עבירה שתקיפתו לא הותירה את סימנה על גופו, מידת הנזק לשיער "סימנה" מטבעה את המתלוננת כמי שהותקפה ובכך יש כדי להעצים את סבלה. יש לזכור כי התקיפה הופניתה כלפי מי שעיסוקה ופרנסתה בתחום השיער. בד בבד גרמה הנאשמת לסימן אדום על זרועה של המתלוננת.

עסקינן אם כן בתקיפה בריונית, מכוערת ומשפילה באופן ממשי, ומשכך, כ"תקיפה סתם" מצויה היא ברף גבוה של חומרה.

22. כמצוין לעיל, לשיטת המאשימה מתחם העונש ההולם נע בנסיבות בין מאסר מותנה ועד מאסר בן 8 חודשים. אין דעתי כדעתה. כידוע, בכל הנוגע לקביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט אינו כבול לטיעוני הצדדים, בהינתן כי קביעתו מהווה הכרעה נורמטיבית המשליכה על העונש הראוי (ע"פ 1548/18 תום גיא ואח' נ' מדינת ישראל, מיום 28.11.18; ע"פ 921/17 אבו זעילה נ' מדינת ישראל, מיום 28.5.17).

23. בהינתן כלל האמור לעיל, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בנסיבות בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 51571-11-21 מדינת ישראל נ' צואלחי

קביעת העונש המתאים

24. באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לחומרה שקלתי את עברה הפלילי של הנאשמת, הכולל גם עבירות מתחום האלימות. לקולה שקלתי את הודיית הנאשמת במיוחס לה, חרטתה והחיסכון בזמן השיפוטי בשל כך; חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה; היות עברה הפלילי ישן, והשפעת מאסר- בין ממשי ובין בעבודות שרות- על יכולתה להתפרנס ולתמוך בביתה כאם יחידנית. עם זאת והגם שמצבה הכלכלי אינו שפיר, ראוי לציין כי בניגוד לטענת הנאשמת, המסמך נ/1 אינו מלמד על כי המוסד לביטוח לאומי חדל מלשלם לה סכומי מזונות היות ומצאה עבודה, אלא אך משום שלא מילאה טופס אותו נדרשה למלא. לא הוכח קיומם של חובות משמעותיים או עיקולים (זולת חוב זניח).

בד בבד לא ניתן לשקול לקולה הצלחתו של אפיק שיקומי, בהעדר תסקיר, שכן הנאשמת נמנעה מלעתור לקבלתו. בשים לב לעברה הפלילי ולנסיבות ביצוע העבירה, חזקה כי מסוכנותה היחסית לא פגה.

25. הדין עם המאשימה בטיעונה לפיה הנאשמת אינה יכולה לכפות על בית המשפט קביעה עונשית, בדרך בה התנהלה. בית משפט זה הלך כברת דרך משמעותית לעבר הנאשמת, כאשר לא פחות מחמש פעמים שב ואיפשר לה לפנות לממונה על עבודות השירות. לאחר ששקלתי בדבר מצאתי כי אין כל הצדקה להמשיך באותה דרך.

נסיבותיה האישיות של הנאשמת אינן חזות הכל, ועל בית המשפט מוטלת החובה לאזן למול חומרת התקיפה שבוצעה. משכך, לא מצאתי כל הצדקה להשית על הנאשמת עבודות שלי"צ. בהינתן כל המתואר מעלה, העונש הראוי לנאשמת הוא מאסר בן מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וכן פיצוי למתלוננת.

26. בהינתן כי הנאשמת סיכלה במו ידה, פעם אחר פעם, כל אפשרות להשתת מאסר בעבודות שירות, יושת עליה מאסר בפועל. בכך אין לה להלין אלא על עצמה. בשים לב לנימוקים לקולה, ולרבות בשל כך שכליאה ממשית קשה יותר לנאשמת ולביתה, משך המאסר יהא קרוב לתחתית המתחם.

אשר על כן אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 3 חודשים. הנאשמת תתייצב לריצוי מאסרה ביום 9.7.23 בשעה 9:00, בכלא נווה תרציה, כשבידה תעודת זהות ועותק מגזר דין זה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 51571-11-21 מדינת ישראל נ' צואלהי

2. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים, שלא תעבור כל עבירת אלימות כלפי הגוף.
 3. פיצוי למתלוננת בסך 4,000 ש.ח. הסך ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי תשלום מי מן התשלומים במועדו יעמיד את יתרת הסך לפירעון מיידי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק.
- הסכומים יופקדו בקופת בית המשפט והמאשימה תוודא כי המתלוננת תקבלם. בתוך 7 ימים, המאשימה תעדכן את מזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננת, כמו גם תעדכן את המתלוננת בדבר גזר הדין.
- זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.**
- ניתן היום, ח' תמוז תשפ"ג, 27 יוני 2023, במעמד הצדדים.**

אייל כהן, שופט